

מ"ת 4848/12/17 - מדינת ישראל נגד אנס בדראן, מוסטפא בדראן, מחמד בדראן, היית'ם רג'בי

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 4848-12-17 מדינת ישראל נ' בדראן(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 487804/2017

בפני המבקשת
נגד המשיבים

כבוד השופטת ענת זינגר
מדינת ישראל

1. אנס בדראן (עציר)
2. מוסטפא בדראן (עציר)
3. מחמד בדראן (עציר)
4. היית'ם רג'בי (עציר)

המבקשת באמצעות עו"ד ג'ני אבני
משיב 2 באמצעות עו"ד עבד עסלי
משיב 4 באמצעות עו"ד נאיל זחאלקה

החלטה בעניין משיבים 2 ו- 4

1. מונחת בפניי בקשה להורות על מעצרו של ארבעה משיבים וזאת עד לתום ההליכים המתנהלים כנגדם בשני כתבי אישום נפרדים;

בעניינם של משיבים 1-3 הוגש כתב אישום במסגרת ת.פ. 4795-12-17.

בעניין משיב 4 הוגש כתב אישום נפרד במסגרת ת.פ. 4751-12-17.

החלטה זו עניינה רק במשיבים 2 ו-4, שכן עקב בעיה רפואית של ב"כ משיבים 1 ו-3 (שהינם אחים), טרם התקיים דיון בעניינם. על אף האמור, אתייחס בסקירת הנטען בכתבי האישום, לכלל המשיבים, על מנת שמסכת האירועים תהא ברורה.

2. שני כתבי האישום הוגשו על רקע סכסוך מיום 3.11.17 בשעות אחר הצהריים בכפר א-ראם. אין מחלוקת כי במהלך האירועים נגרם מותו של מועתז כראמה (להלן - "המנוח"), עקב ירייה שנורתה לעברו.

בהתאם לשני כתבי האישום, הגיעו המשיב 3 וחברו מוחמד, לשטוף את הרכב של מוחמד מסוג ב.מ.וו. בסככה לשטיפת מכוניות אשר בניהול משפחת כראמה על כביש 60 שבכפר א-ראם. שניים מבני משפחת כראמה, המנוח ואמיר, החלו לנקות את הרכב באמצעות מטאטא ועל רקע זה התפתח ויכוח בינם לבין המשיב 3 ומוחמד. האחרונים דרשו כי הניקיון ייעשה באופן ידני, בעזרת סמרטוט.

הוויכוח גלש לאלימות מילולית ופיזית, אשר במהלכה הכו אמיר, המנוח ומנצור (שהינו אח נוסף שלהם), את המשיב 3 ואת מוחמד. משיב 3 קרא לעבר בני משפחת כראמה: "אם אתם גברים תחכו פה", ועזב את

המקום ביחד עם מוחמד.

3. משיב 3 התקשר בהמשך למשיב 1 ולאח נוסף של השניים, וויסאם בדראן (לשלמות התמונה יצוין כי הנ"ל מצוי בבריחה עד היום), ודיווח להם שהכו אותו. משיב 3 המשיך ונסע עם מוחמד למסעדה של דודו, עאדל רג'בי. במסעדה הוא שכנע את בני משפחת רג'בי ששהו שם, לחזור איתו לשטיפה ולהכות את בני משפחת כראמה. הישאם רג'בי שמע על האירוע מהמשיב 3 והוא התקשר מהמסעדה לאחיו, היית'ם רג'בי, אשר הוא המשיב 4 (להלן - "המשיב 4" או "היית'ם"). הוא הודיע לו על הסכסוך ועל המכות שספג המשיב 3. אכן בעקבות השיחה נסע המשיב 4 לשטיפה ושוחח עם בני משפחת כראמה שהיו במקום.

4. משיב 1 התקשר למשיב 2 וסיפר לו על המכות שקיבל משיב 3. הוא הגיע לאסוף את המשיב 2 מקלנדיה באמצעות אופנוע שבבעלותו. באותה עת הצטייד משיב 3 באלה ונסע עם בני משפחת רג'בי לכיוון השטיפה, כדי להתעמת עם משפחת כראמה. בדרכו הוא עצר בחנות לחומרי בניין ורכש שתי אלות נוספות לצורך העימות. בסמוך לאחר שהיית'ם, המשיב 4, עזב את השטיפה, הגיעו לשם המשיב 3, אחיו וויסאם ובני משפחה נוספים כאשר הם חמושים באלות ובברזלים. בני משפחת בדראן נעמדו בצורה מאיימת מול בני משפחת כראמה, אשר אף הם היו מצוידים במקלות ובברזלים. בסמוך לאחר מכן היית'ם חזר למקום, בניסיון להפריד בין הניצים.

5. כעבור דקות ספורות הגיעו למקום גם המשיבים 1 ו-2 אשר היו רכובים, כאמור, על אופנוע של משיב 1. משיב 1 פתח את תא המטען של האופנוע והוציא שני רובי 16M. לפי הנטען משיבים 1 ו-2 ירו באמצעות הרובים ואחיהם וויסאם ירה באקדח. הנסיבות בהן הובא האקדח למקום, אינן ידועות למאשימה במדויק. נטען כי לעבר בני משפחת כראמה נורו לפחות 15 כדורים. כתוצאה מהירי נפגע המנוח, בפגיעות אשר פורטו בכתב האישום ואשר גרמו למותו.

6. לאחר הפגיעה במנוח התקדמו בני משפחת כראמה לעבר המשיבים 1-3 ובני משפחת רג'בי וזאת במטרה לתוקפם, כאשר האחרונים נסוגו לאחור. בשלב זה, לקח היית'ם את רובה ה-16M מידי משיב 1 ונמלט מהמקום ברכב מאזדה, עם אחיו הישאם. משיב 2 וויסאם, המשיכו לירות במהלך נסיגתם, לעבר בני משפחת כראמה.

כתוצאה ממעשי המשיבים 1-3, נפצעו שלושה מבני משפחת כראמה (ראה את פרטי הפגיעות בסעיף 14 לכתב האישום, בעניינם של משיבים 1-3).

7. המאשימה מייחסת למשיבים 1,2 - עבירות של הריגה, חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק, ללא רשות על-פי דין.

באשר למשיב 3 מיוחסת לו עבירה של חבלה בכוונה מחמירה.

בכתב אישום נפרד מיוחסת למשיב 4 עבירה של נשיאת נשק ואחזקת נשק ללא רשות על-פי דין. נטען כי לאחר שמשיב 4, לקח את רובה ה-16M הוא הסתיר אותו מתחת לביתו בתוך רכב טויוטה קורולה של וויסאם.

בנוסף, נטען כי משיב 1 רכש רובה 16M עוד בשנת 2015, כנגד ₪ 30,000 והחזיק אותו ברשותו עד ליום האירוע. בגין כך יוחסה לו עבירה של רכישת או אחזקת נשק, בלא רשות על פי דין.

טענות המשיבים 2 ו-4:

8. ב"כ משיב 4 אינו חולק על כך שקיימות ראיות לכאורה באשר להיבט הפיסי של המיוחס למרשו. דהיינו, כי משיב 4 לקח את ה-16M מידי משיב 1, נמלט מהמקום כשהנשק אתו ואף הסתירו. עם זאת, הוא טוען, כי יש לתת את הדעת לכך שהדבר נעשה כדי למנוע המשך ירי. לטענת המשיב 4, הוא לקח את הנשק ללא מחסנית וכדי למנוע ממשיב 1 להכניס מחסנית נוספת. נטען כי גם אם משיב 4 שגה, עת הותיר את הנשק ברשותו ולא מסרו, הרי שהנסיבות הכוללות של האירוע נותנות הסבר לכך. נטען, כי משיב 4 חשש להתייצב עם הנשק בפני רשויות החוק והיה טרוד בהגנה על עצמו, עת שהסכסוך בין המשפחות הסלים, לאחר מות המנוח. לטענתו, יש אף לקבוע כי קיימת הגנה של צורך. בא כוחו מציין כי משיב 4 נס מהמקום, באמצעות רכב של אחר שהיה במקום ובמנוסתו אף הותיר את רכבו באזור השטיפה. מוסכם כי אותו רכב הוצת בהמשך, על ידי בני משפחת כארמה.

9. ב"כ משיב 2 נדרש בטיעונו למחלוקות העובדתיות אשר עלו בין נוכחים שונים במקום. לטענתו לא קיימות ראיות לכאורה התומכות בכך שמרשו ביצע ירי באמצעות 16M, סמוך לאחר שהוא ומשיב 1 הגיעו למקום, באמצעות אופנוע. לטענתו, מרשו אכן ירה מנשק, אך היה זה רק בשלב מאוחר יותר. שלב בו הוא היה מצוי בנסיגה/בריחה מהמקום, לאחר שהמנוח כבר נפגע. עוד טען כי אף באותו שלב מאוחר - הירי שביצע מרשו, לא היה כלפי מי מהמשפחה האחרת, אלא כלפי הרצפה. בהקשר זה הוא טען כי יש יסוד לטענותיו גם בסרטונים שצולמו במקום. סרטונים אשר חלקים מהם הוצגו לבית המשפט, במהלך הדיון בבקשה.

הכרעה:

10. מעבר לסרטונים שהוצגו באולם, הועברו לעיוני שלושה קלסרים הכוללים את מלוא חומר החקירה. לאחר עיון, להלן התייחסותי לטענות הצדדים;

11. אפתח בעניין המשיב 2;

עיון במלוא החומר מלמד כי קיימות גרסאות שונות באשר לפרטי המעורבים בשלבים השונים וחלקו של כל אחד מהם; כך יש הטוענים כי היו מעורבים 3 רובי 16M ואקדח אחד ויש אחרים הטוענים כי היו רק שני רובים 16M ואקדח אחד. עוד עולות מחלוקות בין הגרסאות השונות באשר לשאלה בידי מי היה כל אחד מהנשקים. בכלל האמור ניתן למצוא גם הטוענים כי הייתם, המשיב 4, החזיק אף הוא ב-16M וזאת עוד בשלב הראשון של האירוע (ר' הודעת יוסף סלאמין מיום 3.12.17, החל מש' 6 וכן הערה בשולי הודעת בדוי כראמה מיום 12.11.17). כלומר בשונה מטענתו כי משך נשק מידי משיב 1, רק כדי למנוע מזה מלשוב ולטעון אותו במחסנית חדשה. מטבעם של דברים, האופן המדויק בו אירעו הדברים, בשים לב לכך שהיו בו מעורבים רבים, יקבע בתום שמיעת הראיות. עם זאת, ניתן לומר כי נכון לעת הזו - קיימים מספר עדים המפנים אצבע ישירה כלפי משיב 2 ומעורבותו, עוד בחלק הראשון של האירוע. כלומר, בסמיכות להגעתו למקום ביחד עם משיב 1, על גבי אופנוע של המשיב 1. אופנוע בו היו מוחזקים, לכל הפחות, שני רובי M16.

12. ניתן להסתפק בהפניה לדברים הבאים:

הודעת עובד תחנת הדלק הסמוכה למקום האירועים, מר צנובר עבד אללה, בהודעה מיום

3.12.17. בהודעה הוא אומר, בין השאר, בש' 40-41: "אנס הגיע עם מוצטפא בקטנוע שלו הלבן נכנס לאזור השטיפה וירד מהקטנוע. הוא ומוצטפא ירו לכיוון האנשים. מוצטפא ירה מאחור ואנס ירה מקדימה לכיוון האנשים"; בש' 96-98, לאחר שמוצגת לו תמונה של משיב 2, הוא מזהה אותו ואומר כי הוא הגיע עם הקטנוע - "והוא ירה בנשק, הוא ירד מהקטנוע והתחיל לירות לכיוון האנשים שהוא מאחור ואנס מקדימה קצת ממנו והוא ברח מהמקום במהירות כדי שלא יזהו אותו הוא ברח בריצה מהמקום, אחרי שהוא ירה אני ראיתי אותו יורה".

הודעת מר אדקידק חליל מיום 19.11.17: מר אדקידק מדבר על שלושה אשר הגיעו לקטנוע של המשיב 1 לקחת נשק והם - המשיב 1, המשיב 2 וויסאם (אשר כאמור נמצא בבריחה. ר' הודעת הנ"ל בש' 62). החל מש' 46 הוא אומר - "...ואנס הביא בקטנוע נשקים ככה ראיתי בפנים, הוא פתח את הכיסא של האופנוע והוציא נשקים והוציא שני M16 והוציא אקדח שחור... אני יודע שהשלושה לקחו נשקים...". הוא לא זכר מי לקח איזה מהנשקים, אך אמר - "אבל בוודאות כולם ירו" (שם, ש' 49). עת נשאל אם ראה מי ירה במנוח, השיב: "שלושה היו יורים אני לא יודע מי בדיוק הרג את מועתז מישוה מתוך השלושה הרג אותו אני יודע בכיוון ישר הם ירו ואז מועתז נפל..." (שם, ש' 83-84). בהפנותו לשלושה הוא כאמור כולל גם את המשיב 2 בגדר זה.

הודעת מר כראמה בדוי מיום 17.11.17: בהודעתו גם הוא מתאר כי המשיב 2 הגיע עם המשיב 1, באותו קטנוע. בין השאר, הוא אומר: "ואז אנס ומוצטפא לקחו את ה M16 אני מציין כי את מוצטפא בדראן אני מכיר, הוא גר אחרי המחסום שלנו ואני מכיר אותו כי הוא מגיע לשטיפה ואותו אני זיהיתי בוודאות שהוא היה לו נשק M16...ואני בטוח שזה אנס היה בשטיפה והוא בא עם הקטנוע ביחד עם מוצטפא בדראן והם שניהם ירו..." (שם, ש' 39-42, ההדגשה שלי - ע.ז.).

הודעת מר ראג'בי הייתם, מיום 16.11.17: בהודעה זו, החל מש' 52 מתוארים הדברים הבאים: "...עד שהגיע אנס ומוצטפא במוטור (קטנוע) והתחיל הירי, אני ראיתי אותם ליד הקטנוע אך לא ראיתי כאשר הם הגיעו, אני הייתי עם הפנים לכיוון השטיפה ואז שמעתי ירי ואז ראיתי מצד ימין שלי אנס ומוצטפא עם נשקים ארוכים ומצד שמאל ויסאם עם אקדח. אני עמדתי באמצע הסככה נוטה קצת שמאלה (עם הפנים לסככה)... אנס ומוצטפא ירו וויסאם גם ירה (שלושתם יחד) אנס החזיק נשק M16 ירה לתוך הסככה נכנס לתוך הסככה אולי מטר אולי שני מטר, מוצטפא ירה ב M16 נכנס לתוך הסככה ונעלם לי מהעיניים ויסאם ירה באקדח נכנס תוך כדי ירי לסככה גלש אולי מטר או שני מטר ואחרי זה ראיתי את הבחור שנרצח נופל על הרצפה...". בהמשך בש' 84 הוא אומר: "הירי בוצע בו זמנית משלושתם...". הוא לא ידע להשיב מי מהם גרם למות המנוח.

גם בעימות שנערך בין הייתם הנ"ל ובין כראמה בדוי - הוא טוען כי מי שהרג את המנוח הוא אחד מהשלושה; המשיב 1 או המשיב 2 או ויסאם שטרם נתפס.

הודעת מר רג'אבי אמיר מיום 14.11.17: אף הנ"ל מתאר כי המשיבים 2 ו-1 הגיעו בקטנוע וכי אנס הוציא נשקים מתא המטען שמתחת לכיסא. "אנס הוציא בהתחלה מ16 ומוצטפא היה הכי קרוב אליו והוציא מ16 כל אחד הוציא מחסנית והכניס לנשק שלו ואנס הוציא עוד אקדח שחור ונתן לו לאחיו וסאם..." (ר' שם, החל מש' 33). בהמשך בש' 39 הוא אומר - "ואז אנס ומוצטפא נכנסו לתוך הסככה וביצעו ירי ואני ראיתי את הבחור שנרצח...בורח ותוך כדי שאנס ומוצטפא וויסאם

מבצעים ירי שלושתם לעבר הסככה, הוא חטף כדור הסתובב ונפל במקום...

הודעת מאמון כראמה מיום 12.11.17: הנ"ל מתאר, בשונה מחלק מיתר מהעדים, כי ארבעה אנשים ירו. הוא טוען כי בין היורים היה גם אכרם, אשר אף הוא נמצא בבריחה מאז האירוע. מכל מקום, באשר למשיב 2 הוא אומר בנחרצות בש' 23: "אני לא יודע איך מוסתפא הגיע אך התמונה שלו כאשר היה מחזיק בנשק מ16 ויורה לעברנו, לא נשכחת מהראש שלי והוא ירה צרור...". בש' 45 הוא טען כי המשיב 2 היה עם 16M. במענה לשאלה אם ראה את אנס יורה אמר - "כולם ירו אך ויסאם בוודאות ירה על מועתז ורצח אותו וזה מול העיניים שלי וגם מוסטפא ירה בשביל לפגוע. שני אלה בוודאות ירו עלינו..." (ר' שם ש' 47-48).

בעימות שנערך בין מאמון כראמה ובין המשיב 2, חוזר מר כארמה על אותם דברים: בדוח העימות מיום 12.11.17 כאשר הוא נשאל מה היה חלקו של המשיב 2 הוא משיב בפני המשיב 2: "הוא הגיע עם בני הדודים שלו וירה בנשק". עת שהמשיב 2 פונה אליו ושואל האם ראה אותו יורה בנשק הוא עונה: "כן אני ראיתי אותך יורה בנשק M-16. אני ראיתי אותו בעיניים שלי מצביע לעבר החשוד מוצטפא ואומר אני ראיתי אותו בעיניים שלי מול השטיפה, הוא החזיק את הנשק וירה הוא ירה ביחד עם ויסאם בדראן בן הדוד שלו והם הרגו את אח שלי לידי...". (ש' 10-12).

ר' עוד הודעת המשיב 1 בפני הרש"פ מיום 6.11.17, החל מש' 7.

13. אכן, המנוח נפגע מכדור אחד וממילא רק אחד מבין היורים, הוא שגרם בסופו של דבר למוות, אך מכאן ועד לטענה כי אין ראיות לכאורה כי המשיב 2 היה בין היורים לכיוון המנוח, המרחק רב. אני מוצאת להוסיף כי טענת משיב 2 לפיה הנשק הגיע לידי רק בשלב מאוחר של האירוע, לא רק שאינה מתיישבת עם חלק מהעדויות, אלא גם תמוהה, מקום בו אין הוא יכול להסביר כיצד בדיוק ארע הדבר. יש לתת את הדעת לכך שבתחילה הרחיק עצמו המשיב 2, עת הכחיש שהגיע למקום עם האופנוע של המשיב 1 (ר' הודעתו מיום 9.11.17, ש' 30). לאחר ששינה גרסתו ובחר להודות כי הגיע למקום עם המשיב 1, ניסה להרחיק עצמו מהנשק.

גרסתו המאוחרת כי הנשק הגיע לידי בשלב מאוחר של האירוע, לאחר שהמנוח כבר נפגע, תמוהה כאשר אין הוא מבהיר ממי קיבל אז את הנשק. בהודעתו מיום 12.11.17 בש' 55 הוא אומר כי לאחר שהמנוח כבר נורה ואנשים החלו לברוח, "ואני לא יודע ולא זוכר איך הגיע אלי ליד נשק M16 שזרקו לעברי ואני ראיתי את האנשים שבורחים ורציתי לברוח ולא היה לי רכב לברוח וכל משפחת כארמה רודפים אחרינו, אז יריתי על הרצפה 2 יריות כדי שלא ירדפו אחרי". בש' 139 הוא אומר: "לא יודע מי זרק עלי את הנשק הגדול שאותו ברחתי ויריתי 2 כדורים לרצפה". בהודעה נוספת מיום 19.11.17 הוא טוען בש' 35: "לא יודע מי הביא לי נשק M16, או שמצאתי על הרצפה". הטענה כאילו מישהו זרק לעברו נשק והוא אף לא יודע מי עשה כן, לא תתקבל בנקל. כך גם הטענה כאילו מצא נשק על הרצפה וכן הטענה שאין הוא יודע למעשה איזה מאותם שני תרחישים, ארע בפועל.

באשר לטענה כי ירה לכיוון הרצפה, הרי שדווקא אחד מהסרטונים שהציג בא כוחו (ואשר בו מתועד החלק השני של האירוע), מלמד אחרת. אכן גם החוקר התרשם כך ושאל את משיב 2 בעת חקירתו: "אני מסתכל ביחד אתך ואני רואה שהירי שלך מכוון ישירות לפלג גוף ולא ירי לרצפה, למה?" (ר' הודעה מיום 12.11.17, ש' 125). תשובת המשיב 2 הייתה: "אני הרמתי לעבר האנשים, אבל יריתי לכיוון הרצפה" (שם ש' 126 ואי

הבהירות היא כך במקור). בהמשך נאלץ משיב 2 להסכים כי ייתכן ומי מהמעורבים, אולי אף נפגע מאותו ירי שלו. כאמור לעיל, באירוע נפגעו עוד אנשים, מעבר למנוח.

14. עולה מן המקובץ;

אף שקיימות מספר גרסאות באשר לפרטי ההתרחשויות באירוע, קיימות די עדויות הקושרות את המשיב 2 עוד לחלק הראשון של האירוע, עת ביצע ירי לכיוון המנוח. אלה מספקים למבחן הראיות לכאורה. מיותר להזכיר כי לעת דיון בשאלת הראיות לכאורה, למעצר עד תום ההליכים - נערך מבחן באשר לפוטנציאל ההרשעה של החומר הגולמי הקיים ולא נערכת בחינה של טיב הראיות ואמינות העדים, אלא אם מדובר בדברים מופרכים על פניהם ואין זה המקרה הנדון. בהקשר זה, אפנה לדברי כב' השופטת ד. ברק - ארז בבש"פ 5867/15 **בלל חמאסה נץ מדינת ישראל** (ניתן ביום 24.9.15):

"... כפי שבית משפט זה חזר וקבע, הדיון בראיות בשלב המעצר אינו כולל התייחסות מדוקדקת להערכת מהימנותם של העדים (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 148-149 (1996); בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (18.4.2010)). דברים אלה יפים גם מקום בו מתגלים הבדלים בגרסאות שמסר אותו עד (ראו והשוו: בש"פ 5437/14 קובין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 26 (18.8.2014), וההפניות שם). כמובן, הכול כפוף לכך שאכן מכלול הראיות הוא בעל פוטנציאל להעמיד סיכוי סביר להוכחת האשמה בסוף המשפט.

ר' עוד בבש"פ 9431/12 **לוי נ. מדינת ישראל** וההפניות שם (ניתן ביום 3.1.13, פסקה 6).

מעבר לדרוש יצוין כי אפילו היה נמצא לקבוע בשלב זה שאין ראיות לכאורה, באשר למעורבות משיב 2 בחלק הראשון של האירוע וכאילו יש ממש בטענה כי משהו עלום זרק לכיוונו את הנשק, רק בחלק השני של האירוע (או לחלופין זה נמצא דרך פלא על הרצפה) - עדיין לא היה מקום להקל ראש במעשי המשיב 2. לא היה מקום שלא לתת משקל לעובדה שמשיב 2 עשה שימוש בנשק שהחזיק שלא כדין ואשר באמצעותו ירה לעבר אנשים ולו בחלק זה.

המשיב 2 לא טען לבעיה בראיות לכאורה, באשר לאישום בדבר נשיאת נשק ללא הרשאה כדין ו/או לאישום בדבר חבלה בכוונה מחמירה.

15. מכאן אפנה לטענות המשיב 4;

אכן בסופו של יום, אין המבקשת מייחסת למשיב 4 מעורבות בחלק של האירוע בו היה שימוש בנשקים ונורו יריות. יש לתת עם זאת את הדעת לכך שהתיאור שמסר משיב 4, כאילו הגיע למקום עובר לאירוע כדי להרגיע את הרוחות, אינו מתיישב עם כל העדויות. בעניין זה ר' לדוגמא עדות מאמון כראמה מיום 12.11.17, שם הוא מתאר את המשיב 4 כמי שבא תחילה ואמר שיש חשבון אתו, מאחר והכו את בן דודו וכמי שהגיע לאחר מכן שוב עם ייתר הרכיבים, עת החלה הקטטה. ר' גם הודעת מר צנובר מיום 3.12.17, שם החל מש' 20, מתאר אף הוא את הביקור הראשון של היית'ם בזירה, כבא להשמיע איזמים וכמי שסירב לסולחה. בש' 112 הוא מתאר את המשיב 4 כמי שהגיע בתחילה לאיים. היה לו מוט ביד והוא אמר לבני משפחת כראמה כי יבואו אנשים וירו עליהם.

עוד ר' הודעת יוסף סלאמין אשר הגיע באותו יום לקניות במרכול סמוך. בהודעתו מיום 3.12.17 החל מש' 6

הוא טוען שאף ראה את הייתם, לוקח נשק מהאופנוע ויורה לעבר משפחת כרמה (אין חולק שבכתב האישום לא נותרה טענה שכזו ביחס אליו).

מכל מקום העדויות כאילו משיב 4, לא בא להשכיח שלום, אלא השמיע אימים וציין דבר חשוב עמו - מתיישובת עם העובדה שעת הושאר בזירה רכב המשיב 4, הוא נשרף על ידי מי מהמשפחה היריבה.

16. לדידי, המצג בדיון כאילו כל כוונת משיב 4 הייתה לטוב, הוא שלף את הנשק מידי משיב 1 עת שזה בא להחליף מחסנית ולקח את הנשק עמו, כדי להרחיקו מהאירוע, אך לא מסרו רק מחמת טעמים אלה ואחרים - אינו מדויק;

ראשית - עלה בדיון כי למעשה קיימת הסכמה לפיה הנשק אשר נמסר לבסוף לבקשת המשיב 4, כנשק שהיה מעורב באירוע, הוא בפועל נשק אחר. עלה מבדיקות אשר תועדו בתיק כי אין התאמה בין הקליעים שבזירה ובין הנשק שנמסר.

שנית - נותרה אי בהירות רבה באשר לגרסה כאילו הנשק הושאר פשוט ברכבו של ויסאם ומשם לקח אותו אחיו של היית'ם ומסרו לבקשתו (ר' גרסת המשיב 4 בהודעתו מיום 16.11.17, ש' 154). בהקשר זה אפנה להודעת אחיו, סאמר רג'אבי (ר' הודעתו מיום 28.11.17), שם הוא מדבר על כך שהנשק היה במקום אחר וגם על כך שאחיו, המשיב 4, הוא שהנחה אותו באשר למקום בו היה הנשק. לא מדובר אפוא בלקיחת נשק ובריחה כאשר זה נותר במקומו מחמת הבריחה, אלא, קיימת אי בהירות משמעותית באשר לעשייה בנשק; האם נותר ברכב של אחר?! (לא ברכב באמצעותו הייתה הבריחה מהמקום אלא ברכב של ויסאם, אשר עד היום לא נתפס וקיימות ראיות למעורבותו בירי בכלי נוסף), או שמא היה מוחבא מחוץ לבית, אחרי הגדר, במקום מסוים בו הוחבא?! (כאשר לטענת האח, משיב 4 מכווין אותו לשם). האם משיב 4 השאיר אותו שם, או שהעבירו לאחרים והם שהחביאו הנשק?! (בעניין זה, ר' דברי האח בש' 6 להודעתו, כי המשיב 4 לא זכר מי הניח את הנשק שם ומציין כאפשרות את משיב 1).

אכן, לנוכח העדר התאמה בין דברי משיב 4 ואחיו, בדבר הנשק שנמסר, היכן היה ומה ההנחיות שנמסרו לאח לצורך איתורו - בוצע עימות בין משיב 4 ואחיו, ביום 28.11.17. מהעימות רק מתחדדת אי הבהירות. עולה אפשרות גם להסתרת נשק נוסף וכן להחלפת נשקים ועוד עולה אי בהירות באשר לדברי האח כי חיפש את הנשק, במקום הקבוע בו מחביאים נשקים (ר' החל מש' 28, שם).

מכל מקום, עולה כי הנשק אותו לקח המשיב 4 מזירת האירוע, לא נמסר עד היום והדבר אינו מאפשר להתייחס לעבירה המיוחסת למשיב 4, באופן מקל, כפי שביקש בא כוחו.

אעיר כי יש לתת את הדעת גם לכך שלפי הנתען אף ברכב משיב 4 אשר נותר באתר ונשרף, אותרו תרמילי כדורים. עוד יש לתת את הדעת לסרטונים שהוצגו ואשר מהם עולה ספק באשר לטענה כי המשיב 4 היה במנוסה, עת לקח הנשק וכי עלה על רכב תמים, אשר רק במקרה עמד במקום.

17. עולה אפוא כי קיימות ראיות לכאורה, ביחס למיוחס לשני המשיבים. הן המשיב 2 - אשר היה מעורב באופן ברור בירי (קיימות ראיות לכאורה למעורבותו בירי עוד בשלב הראשון, עת נפגע המנוח, אך מכל מקום, אף הוא מודה כי היה מעורב בחלק השני של האירוע) והן משיב 4 - אשר עזב את המקום כאשר ברשותו 16M שהיה מעורב בתקרית. נשק אשר לא נמסר עד היום. באשר לנשק חלופי שנמסר, נותרה אי בהירות בדבר העשייה בו, עובר למסירתו.

18. הצדדים אינם חלוקים על כך שהמיוחס לשני המשיבים, מעלה עילת מעצר, מחמת מסוכנות. נטען עם זאת שיש מקום לבחון שחרור לחלופה.

בנוגע למשיב 2 - מפנה בא כוחו לכך שהוא נישא לאחרונה. הוא מחוסר עבר פלילי וכן למשפחה נורמטיבית.

בנוגע למשיב 4 - טוען בא כוחו, כי בסופו של יום, חלקו באירוע, בהתאם למיוחס לו באישום, אינו נוגע לירי או לפגיעות גוף באחרים, במהלך הקטטה. כאמור הוא טוען כי הנ"ל אף סילק נשק מעורב מהזירה ופעל לאחר מכן למסירתו. מנגד טוענת המבקשת כי למשיב 4 עבר פלילי והיא מפנה לכך שבעת האירועים, אף היה אסיר משוחרר ברישיון.

יער כי עיון ברישום הפלילי של האחרון מלמד כי הרשעתו האחרונה לא הייתה בגין עבירת אלימות או נשק. הרשעה קודמת הייתה מכוח כתב אישום שהוגש בשנת 2013 - בגין איומים וגניבת רכב. גם בהרשעות נוספות ממועדים רחוקים יותר, אין מדובר בעבירות של אלימות או עבירות בהן היה מעורב נשק.

19. בשלב זה אני מוצאת לשלוח את עניינם של שני המשיבים הנ"ל לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. בתסקיר תהא התייחסות לכל חלופה שתוצע מטעמם ורק לאחר קבלתו תערך בחינה, האם חרף המסוכנות המתקיימת, ניתן לבחון שחרור לחלופת מעצר.

מובהר כי אין במשלוח ענין המשיבים הנ"ל לקבלת תסקיר, להוות כל אמירה באשר להתכנות שחרורם לחלופה וטענות שני הצדדים שמורות להם, לדין אשר יתקיים עם קבלת התסקיר.

ניתנה היום, ז' טבת תשע"ח, 25 דצמבר 2017.

ענת זינגר, שופטת